

1. Testa nosaukums – HEPATĪTA B VIRSMAS ANTIGĒNS (HbsAg)**2. Angļu val. – Hepatitis B Surface Antigen****3. Īss raksturojums**

B hepatīta vīruss pieder hepadnavīrusu ģintij. Mazs DNS saturošs vīruss ar lipoproteīnu apvalku.

B hepatīta vīrusa (HBV) endēmiskie apgabali ir visā pasaulē, un tas ir galvenais aknu slimību cēlonis. HBV pārnese notiek tieša kontakta ceļā caur asinīm un ķermeņa šķidrumiem. Biežākie pārnesanas veidi ir asins pārliešana, injekciju adatu izmantošana, tiešs kontakts ar vaļējām brūcēm, dzimumsakari un mātes un jaundzimušā kontakts dzemdību laikā.

B hepatīta virsmas antigēns (HBsAg) ir seroloģisks marķieris, kas liecina par akūtu vai hronisku B hepatīta infekciju. HBsAg ir pirmais antigēns, kas konstatējams pēc inficēšanās ar B hepatīta vīrusu, - to parasti var noteikt 1–10 nedēļas pirms klīnisko simptomu parādīšanās.

HBsAg testus parasti izmanto diagnozes uzstādīšanai, ja ir aizdomas par HBV infekciju, kā arī inficēto personu stāvokļa kontrolei, lai noteiktu, vai infekcija ir izzudusi, vai pacients kļuvis par hronisku šī vīrusa nēsātāju. Pacientiem, kuri atveseļojas pēc HBV infekcijas, HBsAg līmenis vairs nav nosakāms 3–5 mēnešus pēc infekcijas sākuma. Pacientiem ar hronisku HBV infekciju HBsAg var noteikt visā dzīves laikā. Turklāt HBsAg testus izmanto, lai novērtētu pretvīrusu zāļu efektivitāti, kontrolējot HBsAg līmeni pacienta serumā vai plazmā. Ir ieteicams HBsAg skrīnings pirmsdzemdību periodā, lai jaundzimušie, kuru mātes ir HBV nēsātājas, varētu saņemt profilaktisku ārstēšanu.

4. Metode

Imūnķīmiska luminescence.

5. Stobriņa marķējums, asiņu uzglabāšanas laiks, izmeklējamais materiāls

- Marķējums – sarkans, dzeltens, violets, zaļš vai zils stobriņš.
- Asiņu uzglabāšanas laiks:
Istabas temperatūrā (+20°C – +25°C) – 2 dienas.
Ledusskapī (+2°C – +8°C) – 8 dienas.
- Izmeklējamais materiāls – serums vai plazma.

6. Referentās vērtības

Normā negatīvs.

7. Novirzes no normas

↑ B hepatīts.